

[Landbrugsministeren.]
gørelse ved deltagelse i en faglig ekskursion som den foreliggende.

Endelig omfatter beløbet en udgift på 5.119 kr. til blanketter (tryksager m. v.). Hovedparten af dette beløb er anvendt til køb af et antal eksemplarer af bogen „Nordsjællands skove gennem 200 år“. Skovdirektoratet har ikke taget initiativ til eller medvirket økonomisk ved udgivelse af denne bog, men fandt den så betydningsfuld, at man — jubilæumsfest eller ej — måtte ønske at erhverve den til indlemmelse i distrikternes og direktoratets bogsamling. I 1965-66 har direktoratet på tilsvarende måde anskaffet og fordelt en anden bog til lignende pris. Direktoratet kunne have ventet med anskaffelsen til et senere tidspunkt, men opnåede en væsentlig rabat ved køb på det valgte tidspunkt.

De pågældende udgifter er således ikke så direkte knyttet til statskovbrugets 200 års jubilæum, at de ellers ikke ville være afholdt. Tværtimod drejer det sig hovedsagelig om udgifter, som ville være blevet afholdt, uanset om jubilæumsfesten var blevet gennemført eller ej.

Når hr. Johan Asmussen spørger mig, om jeg agter at foranledige, at de, der har foretaget de pågældende dispositioner, tilpligtes at godtgøre statskassen de udgifter, som ikke kan dækkes af det bevilgede beløb på 20.000 kr., må mit svar derfor blive et nej.

Johan Asmussen: Jeg takker for svaret. Det allervæsentligste af det, ministeren oplyste, fremgår allerede af, hvad der står i statsrevisorernes tillægsbetænkning II. Herudover fik vi enkelte yderligere oplysninger om detaljer. Jeg må gå ud fra, at de samme oplysninger tidligere har foreligget for revisionsdepartementet og for folketingets statsrevisorer, og at de har dannet en del af baggrunden for revisionens konklusion: at man fastslår, at de pågældende udgifter var direkte forårsaget af jubilæumsarrangementerne og derfor efter revisionsdepartementets formening burde have været afholdt over den særlige jubilæumskonto.

Jeg går altså ud fra, at man har været klar over dette, og at kritikken har taget hensyn dertil. Det kan jo derfor, hvis der er virkelig undskyldende hold i de forklaringer,

som ministeren kommer med, i grunden undre, at man har fastholdt kritikken. I så fald kunne der jo være tale om en uretfærdig kritik over for de pågældende tjenestemænd, hvilket der er lige så meget grund til at beskytte dem imod som til at fastholde en kritik.

Uanset hvordan det nu forholder sig med dette, var grunden til, at jeg før gav mit spørgsmål den drejning, om ministeren ville prøve at foranledige, at sådanne ubevilgede udgifter blev dækket, at jeg jo er klar over, at der, efter at ministeren selv oprindeligt må have godkendt det reviderede regnskab og folketingets revisorer har indstillet statsregnskabet til godkendelse og selve regnskabet er godkendt her i folketinget, rent statsretligt vel næppe kan ske noget — i hvert fald kan det næppe gennemtvinges.

Jeg håber dog, at dette, at en sådan foreteelse er blevet fremdraget, i hvert fald vil have, man kunne vel sige generalpræventiv virkning. Jeg henstiller og opfordrer ministeren — og ministrene i almindelighed — til, at man er noget mere kritisk, end jeg og befolkningen har indtryk af, at man hidtil har været, når det drejer sig om den slags foreteelser. Jeg henstiller også til statsrevisionen, at man i noget mindre grad foretager en, skal vi sige stempling af revisionsberetningen, men at man — når der er kritik — også følger den op, hvad enten den skal føre til reaktioner eller til en afkræftelse af kritikken.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg tror, alle ministre vil være kritiske i situationer som denne; det vil man simpelt hen altid være nødt til at være, og det er ganske sundt.

Må jeg i øvrigt sige om hovedbeløbet på de 11.217 kr., som er afholdt til møder o. lign., at jeg ret nøje har undersøgt, hvordan det svarer til de beløb, der er afholdt i de sidste ca. 4 år, og det svarer temmelig nøje til disse beløb. De skulle ligge mellem 10.000 og 15.000 kr., og her er tale om 11.217 kr. plus 2.700 kr. til befordringsgodtgørelse, så der er ingen ekstraordinær udgift på den bekostning i det år, hvor der var 200 års jubilæum.

Hermed sluttede spørgsmålet.